

הסיפור שכל

צרפת

בוכה בגללו —

מגיע בסרט

לישראל

בסרט

המורה מתה בגלל אהבה לתלמיד בן 17

הצרפתי לא הירשה לו לצלם באף בית ספר. שלטונות בתי הסוהר אסרו עליו לצלם בכלא.

למות מאהבה זכה בהצלחה בלתי צפויה. בעקבות הסרט צף ועלה מחדש הויכוח שהתעורר ושכך בעת התאבדותה של גבריאל רוסייה. היה זה הויכוח הישן נושן, שלא מצא את פתרונו גם בחברה המודרנית — הקונפליקט בין החובה והרגש, בין החוק והמצפון.

בשבוע הבא, כשיוצג הסרט בישראל, הוא יעורר ודאי את אותם ויכוחים וחילוקי דעות להם הוא גורם בכל מקום בו הוא מוצג.

תריסר תלמידי בתיספר תיכודי ניים בתל-אביב, ושש מורות של בתיספר תיכוננים, זומנו הי שבוע על ידי מערכת "העולם הי זה" להקרנה מיוחדת של הסרט "למות מאהבה". בתום ההפרטה הזומנו הצופים ליטול חלק בדיון על הבעיות שמעורר הסרט בקרב הצופה הישראלי ועל השלכותיה המיוחדות לגבי המציאות הישראית. מבין אלה שחזו בסרט השי תתפו בדיון עשרה תלמידים ורק שתי מורות. המורות האחרות סר בו לשוחח בפומבי על חוויותיהן ותגובותיהן. להלן פרטיכל כמעט מלא של הדיון בין המורות לבין התלמידים:

העולם הזה: אין בכונתנו להתייחס בדיון אל הסרט כאל יצירה קולנועית. נצא מתוך הנחה, שהיא מבוססת למדי, שהסרט אינו אלא העתק של המציאות, והסיפור שהיא מספר היא פרשה שאירעה במציאות. לאור הנחת-יסוד זו, מוצגת השאלה: לצד מי אתם? לצד המורה והתלמיד הנאבקים על זכותם לאהוב, או לצד ההורים הנלחמים בכל האמצעים שבידיהם כדי למנוע מבנם יחסים, שהם לדעתם מסוכנים?

יופי טייטל (בן 18, תלמיד הכיתה ה')

התלמיד

המורה

במציאות

ריאל רוסייה: אביה, בעלה לשעבר וכריסטיאן. אך חששו לגרום לויכוחים ולבעיות מיותרות. מה שרצינו להוקיע בסרט זה הוא אי התאמת החוקה לתנאי חיינו ולהתפתחות מנהגינו, את אי-האנושיות שבחוק השופט ניירות יבשים ולא בני-אדם. אנו רוצים לתקן את החוק הדין בפיתוי קטינים, שהרשיע אשה בת 32, אשר — כפי שכתב אחד מתלמידיה — היתה בעלת גוף ונשמה של נערה בת 20, בעוד שה"קטין" נראה בחיצוניותו ובהתנהגותו כנבחר בן 25.

"מתוך מחשבה על כל אלה העלולים לה יית קרבנות של חוקים אבסורדים עשינו את הסרט הזה, וכדי שלא נשמע יותר אנשי שים האומרים בנסיבות דומות, את אשר אמרו אלה שגרמו למותה של גבריאל רוסייה: אם היה עלינו לעשות זאת שנית, היינו עושים זאת!"

אחרי ששינה שמות ומקומות, נשאר כיי אט צמוד לחלוטין לסיפור המעשה כפי שהאירע במציאות. זו היתה הסיבה שהמימסד בצרפת, כולל המימסד הקולנועי, שם מיכשולים בדרכו בהסרת הסרט. משרד החינוך

צרפתי כל מי שלא מלאו לו 21 שנה נחשב כקטין. יחסיה של גבריאל עם כריסטיאן הוגדרו על ידי ההורים כפיתוי של קטין. על סמך תביעה זו נעצרה גבריאל פעמיים והושמה במעצר.

ב-11 ביולי 1969 הועמדה גבריאל רוסייה לדין בדלתיים סגורות והואשמה בקיום יחסים עם קטין. היא הורשעה ונדונה ל-5 שנות מאסר על תנאי בתוספת קנס של 500 פרנקים. למחרת עירער התובע הכללי על קלות העונש. כאשר נודע הדבר לגבריאל, היא איבדה את עצמה לדעת בפתחה את ברזי הגז שבדירתה.

את התסריט ללמות מאהבה כתב א. כייאט יחד עם עורכדין אלברט נוד, מי שהיה סניגורה של גבריאל ועם התסריטאי פירר דומאיה. אמר כייאט: "יכולנו לעשות על הפרשה עצמה. זאת היתה זכר תנו. יכולנו לעשות זאת בקלות, כי לעורר תנו עמדו כל האנשים אשר אהבו את גב-

ראשון בספטמבר 1969, איבדה את עצמה לדעת במרסייל שבצרפת, גבריאל רוסייה, מורה בת 32. היה זה סיום טראגי לפרשה, שנודעה בשם "פרשת רוסייה", שהסעירה בשעתו את דעת הקהל בצרפת.

סערת הרוחות שהתעוררה בשעתו היא כאין וכאפס לעמת סערת הרגשות המציפה את צרפת בחודשים האחרונים, למראה סרטו של הכמאי הנודע אנוריי כייאט למות מאהבה, שהוא שיחזור כמעט מדויק של פרשת רוסייה.

כל צרפת בוכה. כשם שאמריקה נהרה לספור אהבה של אריק סגל, כך הציפו הי צרפתים את אולמות הקולנוע בהם הוצג למות מאהבה, איימו להטביע אותם בנהרות של דמעות.

האם בכחה החברה הצרפתית מייסורי מצפון ומרגשות אשמה? התשובה היא חיובית.

גבריאל רוסייה, גרושה ואם לשתי תאיי מות, לימדה ספרות ושפות בבית-ספר תיכון במרסייל. בין התלמידים שנפגשו בי-אורה קבע בדירתה אחרי שעות הלימודים, היה גם כריסטיאן רוסי, נער בן 17, גבה קומה ומגודל זקן, שנראה מבוגר בהרבה מכפי גילו. גבריאל, נראתה כתלמידת תיכון. על רקע מהומות הסטודנטים של שנת 1968 התפתחה אהבה בין המורה לתלמיד כיתתה.

הוריו של כריסטיאן היו שניהם מרצים באוניברסיטה, חברי המפלגה הקומוניסטית ובעלי דעות מתקדמות. אבל כאשר הופיעה גבריאל בביתם והודיעה להם כי היא בנם התאהבו זו בזו, וכי הם מבקשים את רשותם להינשא, הגיבו ההורים כווג שמרני ופוריסטאני.

תחילה נקטו בטכסיס הישן: הפרדה. הם ניסו למנוע מכריסטיאן לראות את מורתה, ואפילו במחיר לימודיו. אבל כריסטיאן הצליח לחמוק ולפגוש את המורה נמוכת הי קומה.

כדי להפריד בין השניים היו הוריו של כריסטיאן מוכנים שיישלח לטיפול בבית חולים לחולי-נפש ושייכלא במוסד לעבריינים צעירים. כשכל זה לא הועיל, הגישו ההורים תביעה נגד המורה. לפי החוק הי